

09.09.2024 PONEDELJEK Peter Klaver, duhovnik	KRIŽ 19.00	++ŠTOKA, Križ 166
10.09.2024 TOREK Nikolaj Tolentinski, spokornik	KRIŽ 19.00	++MARIJA in MIROSLAV MACAROL, Križ 188
11.09.2024 SREDA Prott in Hijacint	KRIŽ 19.00	++DARJO, MARIJA in MARTA, Križ 159
12.09.2024 ČETRTEK Gvido, škof	KRIŽ 19.00	++MAKOVEC, Križ 176
13.09.2024 PETEK Janez Zlatousti, škof in c.učitelj	KRIŽ 19.00	V ČAST SV. DUHU ob začetku šolskega leta, pn Dragice
14.09.2024 SOBOTA Povišanje sv. Križa	KRIŽ 19.00	+DIMITRIJ MACAROL, Križ 201
15.09.2024 24 NEDELJA MED LETOM nedelja svetniških kandidatov	KAZLJE 8.30 TOMAJ 10h	++ ELIZABETA in ALFONZ KJUDER, Kazlje 12 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

Z veroukom začnemo V ČETRTEK, 12. SEPTembra:

RAZPORED VEROUKA:

13.00 - 2 RAZRED (5 otrok)

13.30 - 5 RAZRED (5 otrok)

14.15 - 4 RAZRED (3 otroci)

16.15 - 3 RAZRED (3 otroci)

17.00 - 7 RAZRED (12 otrok)

ANIMATORJI: po dogovoru

(zaradi računalniškega krožka za

2.-5. razred bodo glede verouka

morebitne spremembe)

Kjer bo prihajalo do kolizij z drugimi

obveznostmi, se lahko otroci vpišejo

k veruku v Dutovljah, kjer imajo ves

verouk ob ponedeljkih.

Četrtek, 12.9. VEROUK ZA VSE SKUPINE

ŽPS, TOREK 10.9. ob 19.30

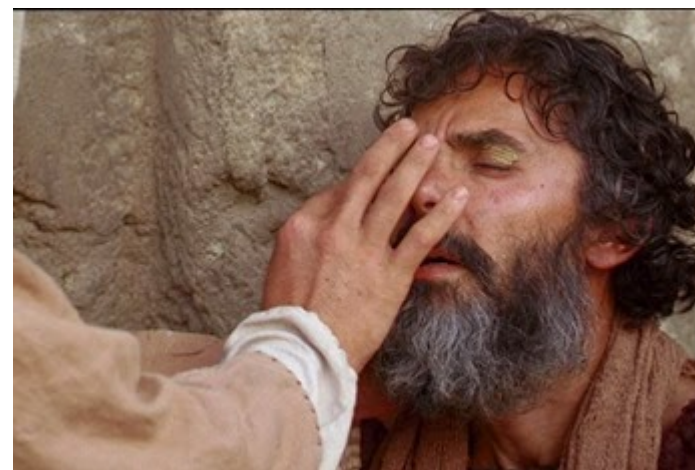
ŽUPNIJA TOMAJ

23 NEDELJA MED LETOM

Štev.37/LETO XII.

08.september 2024

Jezus pomaga bolnikom

Iz svetega evangelija po Marku (Mr 7,31-37)

Tisti čas je odšel Jezus iz pokrajine Tira in prišel skozi Sidon h Galilejskemu morju sredi pokrajine Deseteromestja.

Pa mu pripeljejo gluhega in nemega in ga prosijo, da bi položil roko nanj. Vzel ga je od množice v stran, mu vtaknil prste v njegova ušesa in se mu s slino dotaknil jezika; in pogledal je v nebo, zavzdihnil in mu rekel: »Efeta!« to je: »Odpri se!« In kar odprla so se mu ušesa in razvezala se je vez njegovega jezika in je govoril prav. Naročil jim je, naj tega ne pravijo nikomur; pa bolj ko jim je naročal, bolj so razglašali. In na vso moč so strmeli, govoreč: »Vse je prav storil: gluhih daje, da slišijo, nemim, da govorijo.«

Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>; TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

Duhovna spodbuda

Odprimo svoja srca in se naučimo poslušati!

Današnji evangelijski odlomek nam predstavlja Jezusovo srečanje z bolnikom v poganski deželi:

»Ko je zapustil pokrajino Tir, šel skozi Sidon, je prišel k Galilejskemu jezeru na ozemlje Dekapolisa«. Tu so mu, ugotavlja evangelist, »prinesli gluhonemega in ga prosili, naj položi roko nanj«. Ta človek je pogan, gluha razodetje Izraelovega Boga in zato nesposoben odgovoriti nanj; ampak tudi zanj, kot za vsakega

človeka, obstaja obljuba odrešenja od Boga: »Pogumno, ne boj se!... Tvoj Bog prihaja, da te reši. Tedaj se bodo odprle oči slepim in ušesa gluhim«. Ta obljuba se v celoti izpolni v Jezusovem terapevtskem delovanju, ki kot običajno deluje inkognito, na skrivaj, ogibajoč se vsakega iskanja uspeha. Marko piše, da ga je Jezus »odpeljal stran, proč od množice, mu dal prste v ušesa in se s slino dotaknil njegovega jezika«. Ko je Jezus naredil te kretnje, pogleda »proti nebu«. Ta pogled proti nebu pomeni, da se Sin obrne k Očetu in prizna, da vsa moč prihaja od njega, da brez občestva z Očetom ne bi mogel storiti ničesar (prim. Jn 5,19). Nato je Jezus "vzdihnil". Tisti »vzdih«, ki ga izpusti ob dotiku gluhih ušes, pove, da se je poistovetil s trpljenjem ljudi, da je bil intenzivno udeležen v njihovi nesreči, da je prevzel odgovornost zanj. Jezus torej kaže zelo človeško reakcijo! Na tem mestu je tukaj avtoritativna beseda: »Effata, to je: Odpri se!«. Zakaj evangelisti poročajo o Jezusovih besedah v izvirnem jeziku? Effata je aramejska beseda, jezik, ki ga je govoril Jezus, pravzaprav skoraj njegovo narečje. Je ena od tistih besed (skupaj z Abbā, Amen), ki jih zgodovinarji imenujejo ipsissima vox, to je Jezusov glas, jasni jezik. Razlog za pomen, ki se daje tej besedi, je v tem, da je že zgodnja Cerkev razumela, da se ne nanaša samo na telesno gluhost, ampak tudi na duhovno gluhost. Zato je beseda kmalu prešla v ritual krsta, kjer je ostala vse do danes. Takoj po prejemu krsta in potem, ko novokrščencu izroči belo obleko in prižgano svečo, se duhovnik dotakne njegovih ušes in ustnic z besedami: »Naj ti Gospod Jezus, ki je gluhim dal slišati in nemim govoriti, da bo lahko poslušal njegovo besedo in da izpovedoval svojo vero v hvalo in slavo Boga Očeta.« Ta gesta in te besede pomenijo, da se mora novi kristjan odpreti poslušanju Božje besede, veri, hvali, življenju.

Vendar, kot se je že zgodilo ob prejšnjih ozdravitvah (prim. Mk 1,43-44; 5,43), Jezus zahteva molk o zadevi in ozdravljenju in tistim, ki so z njim, naroča, naj tega ne izdajo. Toda, ugotavlja evangelist, »bolj ko je to prepovedoval, bolj so to oznanjali in polni začudenja govorili: 'Vse je dobro storil: gluhim daje slišati in nemim govoriti!'«

Pogani zdaj niso več izključeni iz občestva z Bogom, ampak lahko poslušajo samega Boga, ki jih je v Jezusu ozdravil gluhoste in zdaj lahko vsem ljudem pripoveduje o čudežih, ki jih dela Izraelov Bog (prim. Mt 15,31).

No, evangelijska epizoda je v prvi vrsti namenjena vsakemu izmed nas. Effata. Odpri se!, je torej povabilo, da se ne umaknemo vase, v svojo lupino, da ne bomo neobčutljivi za potrebe drugih; ampak ostajamo na voljo in odprti do tistih, ki govorijo z nami, in tistih, ki potrebujejo našo besedo, da se počutijo žive. Effata pomeni tudi odpreti se poslušanju Božje besede, ki nam jo posreduje Cerkev, in pustiti Bogu vstopiti v svoje življenje. Močan odmev Effata je bil vzklik, ki ga je na dan začetka službe vesoljnega pastirja Cerkve izrekel sveti Janez Pavel II.: »Odprite, zares, na široko odprite vrata Kristusu!«. Sveti Pavel pravi, da »vera izhaja iz poslušanja in poslušanje se nanaša na Kristusovo besedo« (prim. Rim 10,17). Brez tega globokega poslušanja srca ni vere. Toda ali smo Bogu kdaj dali priložnost, da nam spregovori? Ali smo kdaj rekli, kot Samuel: "Govori, Gospod, tvoj služabnik te posluša?" (prim. 1 Sam 3,10). Odprimo svoje srce Jezusu in se naučimo biti gluhi ne do drugih, ampak do tistih, ki s kritiko in ogovarjanjem slabo govorijo o Kristusu, o naših bratih. Sveti mučenik Ignacij Antiohijski je svojim vernikom priporočal: "Bodite gluhi, ko nekdo slabo govori o Kristusu." Naučimo se biti gluhi do tistih, ki nas žalijo ali slabo govorijo o nas, pustimo, da besede padejo v prazno, namesto da odgovarjamo udarec za udarec. Koliko zla bi se izognili, če bi besede, izrečene v trenutku jeze, naletele na gluha ušesa! In nazadnje nas Jakob s svojo običajno odkritostjo spomni, da se moramo kristjani izogibati osebnemu favoriziranju. Na žalost, kolikokrat diskriminiramo! Kako pogosto delamo razlike med bogatimi in revnimi, med močnimi in pomembnimi ter skromnimi in preprostimi ljudmi.

V zvezi s tem zaključujem z epizodo, ki jo lahko preberemo v življenju svetega Giuseppeja Cottolenga. Nekega dne se je v Torinu nadškof Vercelli pojavil na vratih hiše Božje previdnosti. Don Giuseppe Cottolengo se je, potem ko je bil opozorjen, opravičil slavnemu obiskovalcu in mu rekel, da se mu ne more predstaviti, da bi ga takoj sprejel, ker je igral pomembno igro kegljanja z dragim prijateljem, gostom njegove hiše: oseba pač, ki bi ga zlahka užalila, če bi igro prekinil. Nadškof je v svoji ponižnosti sprejel to lekcijo nečimrnosti in je želel imeti čast soditi in šteti točke v dvoboju teh dveh navdušenih kegljačev.

No, krščanska skupnost se mora izogibati kakršnemu koli favoriziranju, kakršni koli naklonjenosti, vsakršni nečimrnosti. Dostojanstvo je enako za vse božje otroke: razlike so le službe in pozivi k večji ljubezni in predanemu služenju.

